

Előfizetési árak:

Egész évre	12	ft.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy óra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-30 szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Parlamentil kilátások.

Nagybecskerek, október 30.

(—s) A botrányos véget ért elővita után, melyet az ellenzék a király boros-
sebesi és kőszegi beszéd-i fölött ritka
politikai tapintatossággal jónak látott ki-
erőszakolni, a parlament a jövő héten
ismét összeül, hogy megkezdje érdemleges
tanácskozásait. Ezeknek első tárgya termé-
szetesen a jövő évi költségvetés lesz, mert
hisz ez a legelső feltétele az államháztar-
tás rendes menetének, e nélkül kormá-
nyozni nem lehet.

A budget tárgyalásának megkezdése
tehát nem halasztható el, még akkor sem,
ha akkoráig a kormány nem is lenne
abban a helyzetben, hogy az egyházpoli-
tikai reformok negyedikét, a kötelező pol-
gári házasságról szóló törvényjavaslatot a
Ház asztalára letegye.

Az ellenzéki lapoknak ezzel ellenkező
állításként, a melyekből az azon való kár-
öröm sugárzik ki, hogy a kormány nem
képes adott szavát beváltani s így nincs
jogosítva a budget tárgyalásába bele-
mennni, egyáltalában nem bírnak semminő
alappal, még akkor sem, ha a dolog tény-
leg nem úgy volna is, amint van, hogy
t. i. a polgári házasságról szóló javaslat
beterjesztését most már éppen nem elvi,
hanem csak technikai nehézségek hátrál-
tatják, de ez a késedelem éppen az aka-
dályok természeténél fogva legfőjebb egy-
két hétre terjedhet.

Nem tudjuk s nem is tudhatjuk nap-
szerint, hogy a legfelsőbb szentesítést a
javaslat mikor fogja elnyerni, de abban
bizonyosak vagyunk, hogy akorra meg-
lesz, mikorra a költségvetés tárczánkenti
tétéleit letárgyalják és az u. n. appropriá-
cióra kerül a sor, mely a kormány ré-
szére való bizalmi szavazatot involvál ma-
gában. Szóval a javaslat meg lesz akorra,
a mikor a kormány annak produkálására
politikai szempontból kötelezve lesz, hogy
igy beváltsa tavaly tett ígérését, a mely-
nek megvalósulását azelőtt mindenki lehe-
tetlenségnek tartotta, mert senki sem hitte,

hogy olyan nagy fontosságú reformok ily
rövid idő alatt megvalósíthatók legyenek.

Ámbár tehát mindezek után nagy-
jelentőségű ülészek előtt vagyunk, a par-
lamentari viszonyokból merített kilátások
— sajnos — éppen nem kedvezőek. Az
ellenzéknek egy része megint nem akar
ott, a hol az állami érdekek előmozdítá-
sáról van szó, közremunkálni, hanem
kicsinyes felfogásra valló személyi kérdé-
seket tol előtérbe, a melyek neki tirtügyül
szolgálnak arra, hogy a kormánnyal
szemben merev visszautasító magatartást
tanusítson. Az ellenzéknek ez a része első
sorban gróf Apponyi Albert pártja, mely-
ről még csak egy fél évvel ezelőtt is
mindenki azt tartotta, hogy csak mester-
séges határfalak választják el a szabad-
elvtől, ma azonban senki sem lehet
más véleményen, minthogy Apponyi maga
a végletekig kiélesítette az ellentéteket az
által, hogy a személyes momentumot a
közérdek fölébe helyezte, s e tekintetben
oly tulérzékenységet tanusított, a minő a
közélet bajvivójához éppen nem illik,
különösen pedig nem ahhoz, a ki, mint
Apponyi egy csöppet sem kímélte ellen-
felét, Wekerle miniszterelnököt.

Apponyinak tehát ezuttal tulajdon-
képpen legnagyobb része van abban, hogy
a parlamenti helyzet kilátásai oly kevésbé
biztatók. De egyuttal a legutóbb tapasztalt
igazságtalan támadások azt az örvedetes
tanulságot is nyújtották, hogy azok által
a szabadelvtől pártnak erélyessége, össze-
tartása és lelkesedése jelentékeny mérték-
ben gyarapodott.

Apponyi Albert körül pedig mind-
inkább ritkul és gyengül a phalanx, mert
kétségtelen, hogy nem egy hívének loya-
litását sértőleg érinti az a kíméletlen és
tapintatlan mód, melylyel Apponyinak
már szokásává vált nemcsak minduntalan
katonai kérdéseket fölvetni, hanem a trón
és a nemzet közti viszonyt áldatlan viták
tárgyává tenni, melyek éppen nem alkalmak
mai közjogi viszonyaink megerő-
sítésére.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Az utolsó légyott.

— Irta: Contessa Lara. —

Az óra, mely a kandallón, két remekmű-
karos gyertyatartó közt állott, s melyet kedvese
annyiszor fedett el kendőjével vagy csipkefátyo-
lával, hogy ne lássák az idő mulását, ... az óra
kettőt ütött.

Az ifju felrezzent a koppanásokra s bámész,
vad tekintetet vetett az óralapra; majd felpattant
a pamlagról, hová leheveredett, kezében Gautier
egy romantikus novellájával. Leült újra az
ablakredő mögé s szemlélődve tekintett le az
utczára.

Senki! Azaz két egyetlen, folyton változó
hullám embertömegekből, melyek hemzsege-
nyűzsögre keresztelik egymást s keverednek
lenn a népes utczán.

Csak ő nem mutatkozott!

Szent Isten! Mi történhetett vele?

Oly friss, oly üde, oly vidám volt az este
a színházban. Arczán a kételynek nyoma se
látszott, midőn távozásakor a köpenyt felségíté
s azt susogta: „Holnap?!“ — s ő igenlőleg bólin-
tott szép fejével.

Talán valami alkalmatlan látogató? ... De
hiszen ő, a maga eszésségével és ügyességével
könnyen megszabadulhat az ilyen kellemetlen,
rossz időben jött vendégektől.

Vagy tán azt gyanítja, hogy valaki leskö-
dik utána s azért nem mert távozni hazulról?
Szegény asszony! Veszélyeztetni előkelő hely-
zetét, fiatal életét, becsületét, s mindezt érte.

Eljön ebbe a magányos fészekbe mosolyával,
illatával, csókjaival, női bájai s kedvességeinek
minden megnyilatkozásával.

Hirtelen örvöngő vágy szállja meg az ifjut,
hogy hozzá rohanjon s ezt sugja a fülébe: „Jer!
jer! velem, uraddal, mert én urad vagyok! S
kiáltd szemébe annak, a ki szembe száll, hogy
enyém, csak az enyém vagy!”

Milyen boldogok lehetnének mind a ketten.
Ez az elrejtett, magányos, kis fészek mily virágzó
oázisa lehetne a feledésnek. Vagy elmennek a
tengerpartra, az olasz tengerpart tiszta, ragyogó
égálja alá, narancs- és rózsakertek közé, hol
piczi selyemtopánkjára bestüppedne a finom, fénylő
homokba, hol a terebélyes fák vendégszerető,
hűs árnyában bájos szöke fejét az ifju vállain
pihentetné.

Mennyivel csábítóbb volna ott, ő, kit egye-
dül csodált az ugynevezett nagyvilági társaság-
ban, ki titkon annyiszor látogatta meg ebben a
kis félreeső házban, melyet kívülök alig ismer-
valaki.

Nem viselne ott fényűző, brokát és selyem
ruhákat, melyek drága ékszer díszükkel úgy
megnyújtják, megmerevítik lenge, karcu terme-
tét; nem viselne nagy, sötét mantillát, mely
titkos sétéikön még arczát is elrejtí. Könnyed,
leányos ruhákat hordana, melyekben simulékony,
füzetlen teste természetesen mozoghat, mint a
csuszó fehér kigyó... Az aranyöv helyett,
mely bársony és selyemdereket körülfogta, pol-
gáriasan, kisvárosiasan érczláncz övezné, melyre
kulcsesmotót függesztene, gondos háziasszony
módjára.

Enyelgással, csókok között töltötenék a na-
pot, mert — természetesen — a szerelmesek, kik

imádják egymást s kiknek nincs gondjuk a min-
dennapi kenyérre, mi mással tölthetnék a szép
napokat?

Ily gondolatok kerengtek az ifju agyában
az ablaknál. Majd ugyanily gondolatok közt kelt
fel s ment oda az irodaasztalhoz, hogy megcsó-
kolja kedvese arczképét. Aztán visszament az
ablakhoz s újra leült.

A Gautier-novella még mindig ott volt a
kezeben. Még egy pillantást se vetett bele.
Majd újra felállott s kiment a kis étterembe,
hogy megnézzé nem hiányzik-e valami abból a
szokott kis lakomából, melylyel rendszeren várta
kedvesét?

Minden rendben volt a kis asztalon: gyöngy-
házias osztrigák sarga citromokkal körítve, vadász-
pástétom, csoko'adé-torta, cukrozott gyümölcsök,
palaczkok, telve rubinvörös sherryvel s külön-
féle pezsgőkkel.

Csak egy teljes teríték volt az asztalkán;
az asszony csak úgy kóstolgatott, csipkedett
mindenből, mint egy kis veréb... Volt ott egy
serleg is muráni kristályból, sárkánnyal a fo-
góján, ebből mindketten inni szoktak, keresvén
a serleg szélén azt a helyet, mely még nedves
a másik ajkának érintésétől; volt ott egy japán
kés, árthatatlan, finom pengével, melylyel bár-
re desen könyvfelvágásra használták, az édes-
égeket szokták kettéosztani az abroszon. Szóval
ott volt minden, minden, meglehetett elégedve a
„kicsike.”

A csengő megszólalt. Az ifju szíve meg-
dobbant. Elhálványodott s egy ugrással az ajtónál
termett. Izgatottan fordítja meg a kulcsot s már
nyakába is borult a belépő szép asszonynak:
Végre! végre! Istenem! Istenem! ilyen soká vá-

A közgyűlés a küldöttség tagjaivá Tumó Lajos, Geiger Manó, Edenburg Lajos, Schmidt Antal és Végh Károly tagokat választotta meg, akik nyomban el is jártak megbízatásukban.

Romkay alelnök arra az időre, amíg a küldöttség az elnökkel visszatér, a közgyűlés tárgyalásait felfüggesztette.

Mintegy negyedóra múlva kitörő éljenzés közt tartotta bevonulását az új elnök a közgyűlési terembe és az alelnök rövid üdvözlő beszéde után körülbelül a következőket mondotta:

Köszönetet mond a személyes iránt tanúsított lelkes bizalomnyilvánításért, a melynek töle telhetőleg igyekezni fog mindenben megfelelni. Örömteli készséggel fogadja el az elnöki tisztéget és arra kéri a tagokat, hogy vele egyetértve működjenek közre a kör felvirágztatásán. Előre is a tagok elnézését kéri, ha új hatáskörében eleinte nem járhat el mindenben a megkívántató precizitással. Avval a felhívással végzi beszédét, hogy a tagok a kör legfontosabb czélját, a magyarság ügyének előremozdítását mindennek fölébe helyezik.

A nemes hővvel előadott beszédet a tagok lelkes éljenzéssel fogadták. Ezután az elnök átvette a kör pecsétnyomóját és elfoglalta elnöki székét, miután még Mayer János indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerést szavazott Romkay alelnöknek ideiglenes elnöki tisztében tanúsított tapintatos magatartásáért.

Következett a kör többi megüresedett tisztviselői állásának betöltése. Közfelkiáltással megválasztották titkárnak Szuk Antal, jegyzőnek Kiss Istvánt, pénztárosnak Schmidt Antalt és házigazdának Várady Jánost.

Felolvasták ezután azt a bérszerződést, a melyet a választmány a kör helyiségei tekintetében Rósa szállodással kötött, a melynek értelmében a kör az eddigi helyiségeket november 1-től egy évre 300 ft bérért kiberli.

Marianovits, Szamosy és Simonich felszólalásai után a közgyűlés egyhangulag hozzájárul a bérszerződéshez.

Elnök bejelenti, hogy 50 frttal belépett a kör alapító tagjai sorába.

A közgyűlés ezután az elnök éltetésével lelkes hangulatban ért véget.

HIREK.

Halottak emléke. Ez a hét a kegyeleté. A Hunyadi-utca kirakataiban ott fényeskednek már a különféle színű, selyem, papiros, vászon, bádög és vaskoszorúk, amiket az élők kegyelethez helyez a sírokra. A temetőben is már nagyban folyik a munka: sok száz kéz dolgozik serényen a sírok restaurálásán, a melyek nem-sokára fénytengerben uszva és virágzöldnel borítva fogadják a hívőket, akik ájtatos szívvel zarándokolnak szeretteikhez, hogy buzgó imát mondjanak jobb világba költözött hozzátartozóik lelki üdvéért. A temető némaságát rövid időre a kegyelet mozgalmassága váltja fel, aztán ismét csend ül a halál szomorú birodalmára.

Gróf Nákó Sándor halála. Vasárnap, e hónap 22 én hozták Nagyszentmiklóstra vasuton gróf Nákó Sándor holttestét, amely eddig ideiglenesen Wilshofenben (Bajorország-

ban) nyugodott, ahol a gróf meghalt. A koporsót a vonatból egyenesen a családi sírboliba vitték. A korán elhunyt gróf holttestének kriptába helyezése minden feltűnés nélkül, a legnagyobb csendben ment végbe, mert senkit sem értesítettek a holttest hazahozataláról.

Hamisító pénztintézet. A zimonyi részvény-hitelintézet beszűntette fizetéseit. Az intézet ellen a törvényszék ki fogja mondani a csődöt. Az aktívák közt körülbelül 80000 ft értékben hamisított váltók vannak. A hamisítást maga az intézet követte el és a hamisított váltókat a saját girójával ellátva reeskomptálás végett pesti, temesvári és eszéki pénztintézeteknél helyezte el. Több száz betevő elveszti pénzét. Az intézet igazgatója és hivatalnokai, kik a váltóhamisítást együtt követték el, még szabadlábon vannak.

Levél cím nélkül. A Perger-féle üzlet előtt levő levélszekrénybe tegnap valaki cím nélkül való levelet dobott be. A levél borítékja finom, vastag fehér papirosból van és a postabélyeg a levél hátlapján van ragasztva, ott, ahová a pecsétet szokás alkalmazni. A postai uton való továbbításra alkalmatlan levél ügyében feladója a helybeli posta és táviró-hivatal főnökénél intézkedhetik.

Esküvő. Diszes esküvő folyt le tegnap városunkban. Langfelder Pal hernyakovai bérlő oltárhoz vezette dr. Klein Mór nagy becskeréki főrabbi bájos és nagyműveltségű leányát Etelkát. Az esketést maga az öröm apa végezte a diszes közönséggel zsufolásig megtelt zsinagógában. Esketés után a kaszinó termeiben fényes estebéd volt, melyen részt vett Krsztics polgármester, Hadfy Dóme kir. közjegyző, Schwarz M. hitközségi elnök stb. stb. Az első felköszöntőt dr. Klein Mór mondotta a vendégek és a mátkapárra; utána Schwarz M. hitközségi elnök éltette a mátkapárt és a főrabbi családját. Krsztics J. polgármester az örömszülőkre, Hadfy Dóme a két dr. Kleinra, apára és fiúra, majd ismét dr. Klein az örömanyákra, Feldheim D. a Klein családra, végre dr. Klein Arnold a boldog házasságra üritették poharukat. Lakoma közben a több mint háromszáz helyről érkezett távirati és levélbeli gratulációkat olvasták fel. Üdvözlét érkezett Rónay Jenő főispántól, Daniel L. alispántól, dr. Fenyvessy Ferenc és dr. Pap Géza országgyűlési képviselőktől, Dellimanics főjegyzőtől, Poroszkay főügyésztől, az országos izr. irodától, az izr. szemináriumtól, dr. Stiller Bertalan tanártól, a pápai, miskolci, soproni, ungvári hitközségek tagjaitól, a budapesti, rohonczi, nagy-szt.-mikiósi, makói rabbiktól és nagyszámú barát, ismerős és tiszteltőtől, kikkel együtt mi is tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

Országos vásár Zombolyán. A zombolyai idei őszi vásárt november 3-5 ig tartják meg.

Jóka-ünnepély. Zombolyán a községi nép- és polgári iskolában e hó 27 én ünnepelték Koszorus irónk 50 éves iró jubileumát. A polgári iskolában Leitich Antal igazgató tartott szép emlékbeszédet a legnagyobb élő magyar íróról.

A móba halottja. A falu népének hagyományos régi szokása a „móba”, amelynek most, a kukorica-törés idejében van a szezonja: a gazda, hogy minél gyorsabban érjen véget a kukorica-fosztás, szomszédjait, ismerőseit meghívja móbába, ami annyit jelent, hogy segíteniök kell a kukorica-fosztásban, de kárpótlásul aztán van bor, mézespálinka, szalonna, dió és lágy kenyér bővíben a vendégek számára. Munka után persze a fiatalok a mindig ott ólalkodó vályogvetők muzikája mellett reggelig aprózza a csárdást. De különösen kedves találkozó helye a móba a fiataloknak, még egy más okból is: egy kedves népszokást fűztek egybe a móbával. Fosztás közben ugyanis buzgón keresik a piros kukorica csöveket, amelyek nagy szerencsét jelentenek. Ha férfinél van a piros cső, szabadon választhatja ki a lányok közül azt, a kin a piros csőért csók alakjában kiveszi a vámot. Ha leányt boldogít a szerencse, ő választ hatna a legények közül, de mert még sem járja, hogy nő lépjen fel ilyen jogokkal, odanyújtja titokban a csövet annak a legénynek, aki tudja már, hogy mi a kötelessége. Szegény Kocsis Péter zentai legénynek életébe került a piros cső. Ő találta meg a piros csövet s olyannal akarta azt kiváltatni, a kire a Tóth testvérek féltékenyek voltak. Verekedésre került a dolog, s a Tóth testvérek, meg Szabó József, Kopasz János és Kudit Gergely béres legények Kocsis Pétert és öcsését annyira összeverték, szurkálták, hogy Péter sebeiben nyomban szörnyet halt, Mihály pedig összevissza tört testtel került ki a verekedésből. A verekedő legényeket még az este összefogdoszták a csendőrség.

A szürke hadsereg. A közös hadseregben már régóta tervezik, hogy az egyenruhák dolgában reformot létesítsenek. Fontos hadászati szempontok teszik szükségessé ezt a reformot, mert a mai egyenruhák nem felelnek meg a követelményeknek, különösen színük dolgában nem. Most azt közlik Bécsből, hogy az egyenruha-reform dolgában már döntő határozat történt, amennyiben a király kifejezte a tervhez való hozzájárulását. Elvileg tehát el van határozva az újítás s csak az nem bizonyos még, hogy a dolog mikor lép életbe. Az 1853 év előtt semmiesetre se. A reform-terv szerint az egész gyalogság szürke lesz. Szürke lesz a sapka, a zubbony és a kabát, szürke lesz a nadrág is. Az eddigi bakancsnadrág helyett a magyar gyalogosok is czélszerűbb pantalonot kapnak, melyhez csizmát fognak viselni. A magyar ezredek épp úgy, mint eddig, a kabát ujján levő „medvekarom” által volnának megkülönböztetve. Egyébként pedig valamennyi gyalogezred cseresznyepiros hajtókát kapna, kivéve a vadászokat. Azoknak zöld hajtókájuk lesz. Az egyes ezredek megkülönböztetésére a gombokon levő számok szolgálnak majd. De a gombok se lesznek fényesek, mint most, hanem feketék. Az ezred száma: a gyalogos katonák ott viselik majd sapkájuk baloldalán is. A tisztek tábori ruhája szintén egészen szürke lesz. Hosszu, ugynevezett Ferenc József kabátot kapnak, két sor gombbal. A tisztek diszkabátja fekete lesz. Ugy a tisztek, mint a legények kabátjába a bélést, mely az eddigi bélésnél sokkal vastagabb és melegebb lesz, bele lehet majd gombolni. A melegebb évszak beálltával a bélést egyszerűen csak ki kell majd gombolni és készen lesz a nyári ruha. Egyelőre mindezt az újítást csak a gyalogságnál tervezik.

— Nem szeretsz már? — kérdé újra az ifju, ijedt arczat a nő felé fordítva.

A nő szép arczára mintha álarcot vont volna a szokatlan, kihívó dacz; lassan megrázta fejét, kétszer, háromszor, s azok a máskor csak mosolyogni tudó piros ajkak reszketve susogták:

— Nem!

— Nem? nem? Azt mondtad, hogy nem szeretsz többé? — kiáltá az ifju, görcsösen szoritva tenyereit arczára s halántékaira. Hát megcsalsz! megcsalsz! magad mondtad ki jéghideg arczezzel ezt a szörnyűséget! Te mondtad ezt! Itt! itt! hol annyiszor enyelegtünk szerelmünkben, kedves, gyermekes bohócsággal?

Aztán lecsillapodott.

— Oh! mit vétettem neked? Mért bász igy velem? Tán megsértettek, vagy azt hiszed, hogy már kevésbbé szerettek s azért büntetsz így kegyetlenül. Mondd! mond! Beszélj! beszélj! Oh! én szegény fejem! — s kétségbeesve szorongatta fejét kezei közt.

Végre úgy látszott, hogy megnyugodott. Hirtelen, mosolyogni kezdett s oda veté magát az asszony térdeire. Csókolgatta, átkarolta a néman, hidegen reá tekintő asszonyt.

— Mondd, hogy nem igaz! Tudom, tudom, hogy nem igaz. Mért tréfálsz így velem? Látod, hogy megőrülök belé. Látod! Oh, én nyomorult! mond, mond. Te jószág, szépség, királyném, Madonnám! s elnevezte mindennek, a mi szép, a mi jó, csak hogy megnyerje, meggyőzze, elcsábítsa hízlegéseivel.

— Nem, nem akarom! — szólt az asszony röviden, parancsolólag.

— Miért? — kérdezte az ifju remegő hangon.

— Mert nem akarom, nem akarlak szeretni tovább!

— Nem akarsz?

A szöke fej nemet intett.

ratsz! Ha tudnád, mennyit szenvedtem e hosszú idő alatt. Azt se tudtam, mit képzeljek. Tán valami közbejött? beteg vagy? valami váratlan? valami rendkívüli? ...

Hirtelen abbahagyja beszédét s merően a nő arczába néz.

Nem! Mégsem! Nem történt vele semmi. Vagy mégis? Miért jött ily későn? Hisz tudta, hogy pokoli kinokat szenved miatta!

Mozdulatlanul, szótlánul, kissé erőszakolt mosolyal ránczította az asszony hosszú, svéd bőrkeztüjét könyöke felé s megigazította kézcsuklóján karperecét.

Nem tudtam előbb elszabadulni... Hidd el... — felelte nyájas hangon, de még mozdulatlanul.

De az ifju megragadta gyönyörű testét, magához szoritotta s hátra lökvén a kis tollas, szalagos kalapot, szenvedélyesen össze-vissza oszokolta az asszony fejét, szemét, ajkát, haját, a hová csak ért.

Oh! mért váratlál két óra hosszat! Nekem két század! Oh! ha itt vagy, itt mellettem, elfelejtem a szenvedés e hosszú két óráját! Egész más világban érzem magam, ha te itt vagy! Kincsem! angyalom!

Lassan-lassan, egyre mosolyogva, a nő kibontakozott az ifju karjaiból, egyik kezét szivére szoritva, mintha az ölelések megakadályozták volna a szabad lélegzésben.

E közben az ifju karjánál fogva a pamlaghoz vonzolta.

— Az istenért! te rosszul érzed magad! — kérdé hüledezve, látván, hogy a nő nem felel szavaira, hízlegéseire.

— Nem... nem... de igen furcsán érzem magam... — mondá végre az asszony egykedvű hangon.

Egyszerre, midőn az ifju még jobban magához szoritotta őt s csókjaival halmosta el arczát,

kezét, nyakát, ajkait, az asszony idegesen rángatózva felkiáltott:

— Bocsáss el! Ne szoríts! Fáj! — Az ifju elbocsátotta s némán szemlélte a szép asszonyt, ki felállott s valami csintalan dalt kezdett dudolgatni. Az ifju is felkelt s karon fogta a nőt, hogy a kis étterem felé vezesse.

— Nem eszem! későn van már! csak egy kis czukrot adj, meg egy kevése bort! — mondá az asszony mosolyogva, mert örült neki, hogy ily szép, rendbeszedett asztallal várt a kedvese.

És leült az asztalhoz a karos székbe; kedvetlenül levéte keztyűit, kalapját, fátolyát. Egy palaczkából sherryt töltött egy pohárkába s kihörpinté, miközben pár csepp térdére is hullott az édes italból.

— Mondd, hogy szeretsz! — susogta az ifju, az asszony rózsás fülehez közeledve fejével.

— Mondd, hogy szeretsz! — rebegte ismét mind lázasabban. — Az asszony fáradt lassúsággal megint egy korty bort nyelt. Elég volt rápillantani s látni lehetett, hogy csak erőszakkal tette, hogy épen tegyen valamit, ne maradjon mozdulatlanul.

Bor után máskor a czukrosgyümölcsből szokott venni, most elfeledte. Az ifju észrevette a változást s hirtelen, egy gondolatlól megkapatva elfojtott kiáltás tört elő melléből:

— Mondd meg az igazat! Nem szeretsz többé!

A nő nyugodtan visszahelyezte a muránói kristály serleget, s szórakozottan, egykedvűen, mintha egészen más, kicsinyes dologról volna szó, csak úgy oda veté:

— Miért?

De hangjának hidegsége, arcvonásainak dultsága, s azok a kémlelő pillantások, melyekkel kedvesének gondolatait látszott kutatni, az ifju legcsekélyebb illúzióit is szétfoszlatták.

— **Óvoda-építés.** Ó Bessenyő község f. hó 24-én, kedden tartott képviselőtestületi ülésében tárgyalta az új óvoda építését. Ez alkalommal mutatták be a terveket, melyek szerint az építés 3200 frtba fog kerülni. A csinos tervet Fuchs nagybecskereki mérnök készítette. Az óvodát jövő év tavaszán kezdik építeni.

— **Új táviró-állomás.** Torontálmegeye alibunári járásába kebeleztetett Petrovosszello községet táviró-állomással látták el, a mely tegnapelőtt nyílt meg a forgalomnak.

— **Hírek a színi évadról.** Leövey színházi titkár eredményesen folytatja a bérletgyűjtést városunkban. Mint értesülünk, az alsó páholyjegyek már mind elkelték s a középső páholyoknak is már több mint a fele bérbe van adva. Ugy a meglévő páholyokra, mint a zárt-székekre a **M a n g o l d** féle üzletben jegyezhetni elő és pedig november 5-ig, mert e napon túl a jegyek már csak napi árban kaphatók.

— **Szathmáry-Laczkóczy Lujza.** A régi színészgárda utolsója is elköltözött: Szathmáry-Laczkóczy Lujza meghalt. Két évvel ennekelőtte a Nemzeti Színház egyik legregibb és legérdemesebb tagja, az akkor hetvenhárom éves asszony hatvanadik évfordulóját ülte annak a napnak, amikor először lépett fel a Nemzeti Színházban. Jubileuma egytől bucsu is volt a közönségtől. Egy darabig aztán Újpesten lakott, de kis háza csakhamar újra került s a múlt évben a fővárosba hurczkolódott, ahol a József utca egy kis házában két szobácajában húzódott meg egész haláláig.

1818-ban született Rimaszombatban. Hat éves korában elvesztette apját, anyja már azelőtt halt meg. Tizenhat éves korában nőül ment Szathmáry Daniel színészhez. A szabad-ságharcz viharai megfosztották férjétől. 1851-ben újra férjhez ment. Második férje Laczkóczy Nándor volt. Legjobb szerepei voltak: Fadtette anyóka a Tücsökben, a dajka Romeó és Juliában, Pernelle a Tartuffe-ben, Millerné az Armány és szerelemben, Tóti Dorka a Peleskei nótáriusban, de mindenekfelett Szigligeti Mamájában exczellált. Valóságos kabinetalkatása volt az Arany ember Zsófiája is.

— **M. kir. államvasutak.** A magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének kezelése alá tartozó szentes-hódmezővásárhelyi helyi érdekű vasut Szegvár, Mindszent és Mártély állomásokkal, folyó évi október hó 22-én a nyilvános forgalomnak átadott. Valamennyi állomás az összes forgalomra van berendezve. A m. kir. államvasutak „Hódmezővásárhely-Népkert” kiterő és megállóhelye, mely a vasut által érintetik, csak személyforgalomra szolgál. Budapest, 1893. október 23. Az igazgatóság.

II. pótlék életbeléptetése a mármarosí sóvasut helyi díjszabásához.) A m. kir. államvasutak kezelése alatt álló mármarosí sóvasut mármaros-sziget-szigetkamara-nagybooskó-kisbooskói és szigetkamara-szlatinai vonalain gyors- és teherárúk szállítására 1891. évi július hó 8-tól érvényes helyi díjszabáshoz (II. rész) 1893. évi november hó 1-től kezdődő érvénnyel II. pótlék lép életbe, mely a kocsirakományi teherárú forgalomra megnyitott Lajos

— De hát igazat mondasz? Igazán, — szólt az ifju félig könyörgő hangon, kissé távolodva, hogy jobban, egészen láthassa a szép hűtlent.

S az asszony a maga kegyetlenségében megindulás nélkül, csak úgy odavetve mondta a lázas ifjunak:

— Miért hazudnék? Nem, nem szeretlek. Nem az én bűnöm, hogy már nem érzek irántad barátságát egyebet. De jobb, ha őszinték vagyunk. A hazugság az, a mi aljas; a szerelem...

Nem fejezte be mondatát. A félőrlött ifju ugyanis szavai közben a japáni késsel vakon, öntudatlanul a nő felé sújtott. Bal melle alatt találta.

A döfés oly hirtelen, oly váratlan volt, hogy az asszony egy kiáltást se hallatott. Oly mozdulattal, mintha a pengéhez akarna kapni, lerogyott, estében a karosszéket is felfordítván.

Az ifju megrettent. Térdre roskadt, ráborult, nevéen szólított, csókolta. Hiába!

És az asszony arca mind vértelenebb, vértelenebb lett, az ifju arca is vele együtt halványodott, f-héredett, szemei szokatlanul lezáródtak.

— Oh! egyetlen! imádtam kedvesem!

S miközben ráborult a véres halottra, agyát, melyben csak úgy lüktetett a heves szenvedély, melyben annyi édes álom s illúzió fogamzott meg: lassan-lassan beburkolta örökre... örökre, az az átnem látszó, homályos, komor köd...

És az ifju mosolyogni kezdett, öntudatlan, keserű mosolylyal, miközben könnyár patakzott elő szeméből s végigcsorogva az ifju halvány arczaín, aláhullott a halott asszony vértelen, nedves ajkaira...

bánya megállóhelyre vonatkozólag határozmányokat és díjszámítást tartalmaz. E pótlék a m. kir. államvasutak díjszabástaránál (VI., Csengety utca 33) példányonként 5 krért kapható. Budapest, 1893. október 22-én. Az igazgatóság.

— **Tűz.** Kevéssel 4 óra előtt megkondukt a vészharang; a toronyór tüzet jelzett. A Váralja-utca alsó felében egy földmives udvarában kigyuladt egy szalmakazal. A tűzoltóság nyomában a helyszínen termett és most, hogy e sorokat írjuk, javában dolgozik azon, hogy a tűz tovább terjedését megakadályozza.

— **Talált karperecz.** Tegnap este az aradacsi uton egy hajból font, aranycsattos karperecz találatott. A megtaláló czime szerkesztőségünkben megtudható.

Táviratok.

Taaffe lemondása.

Budapest, október 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják, hogy a király Taaffe lemondását elfogadta és gróf Hohenwarthot, a reichsrath konzervatív pártjának vezérét bizta meg az új kabinet megalakításával. Egy Bécsből érkezett másik hír szerint a Taaffe-kabinet még formailag nem mondott le. A reichsratot elnapolják, hogy Taaffe ezalatt a helyzet nehézségein győzedelmeskedhessen.

Szenzációs toast.

Budapest, okt. 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egerből táviratozzák: Samassa érsek a tegnapi jubileumi banketten nagy feltűnést keltő toastban emlékezett meg azokról a róla forgalomba hozott és a közhiedelemben is becsempészni kívánt híresztelésekről, mintha betegségének egyik oka a primási szék betöltésénél való mellőzése lett volna és a mely hírek őt az udvarnál kegyvesztettként tüntetik fel. Az érsek nagyhatású toastjában megczáfolta ezeket az álhíreket.

A kormány és az egyházpolitika.

Budapest, okt. 30. (A „Torontál” eredeti táv.) Félhivatalosan jelentik, hogy a kormány állhatatosan ragaszkodik az egyházpolitikában elfoglalt álláspontjához. A házasság szétbontására nézve minden felekezetre egyforma szabályok lesznek. A kormány azokat a megjegyzéseit, melyeket a főpapok felirataira tett, memorandumba foglalva terjeszti a király elé, aki ezután fogja megmondani, hozzájárul-e vagy sem a javaslatához? A kabinetben teljes egyetértés uralkodik s abszolúte valótlán, hogy akár Szilágyi, akár Csáky beadná lemondását.

Községi és körjegyzők gyűlése.

Budapest, október 30. (A „Torontál” eredeti táv.) A magyarországi községi és körjegyzők országos egyesülete tegnap tartotta meg évi közgyűlését az új városháza nagytermében. A népes közgyűlésen elhatározták, hogy feliratot intéznek a képviselőházhoz, amelyben kérik fogják, hogy a községi törvényt még az állami anyakönyvek behozatalát megelőzőleg alkossák meg.

Nagy bukás a fővárosban.

Budapest, okt. 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „B. H.” értesítése szerint Krauss E. és társa hirneves régi fővárosi czég félmilliónál nagyobb passzívával csődöt mondott.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény. Az osztrák magyar, szerb, bolgár, török közvetlen forgalomban fennálló üzletszabályzathoz f. évi november hó 1-vel az I. pótlék jelenik meg, mely főleg a közvetlen szállításból kizárt; illetve föltételeken szállítható árukra vonatkozó 48. §. módosítását tartalmazza. Ezen pótlék a részes pályák igazgatóságainál és a m. kir. államvasutak főbb állomásain példányonként 25 krért megszerezhető. Budapest, 1893. október hó 20-án. A m. kir. államvasutak igazgatósága, egytural a részes vasutak nevében. Utánnyomás nem díjazatik.

REGÉNY-CSARNOK.

Szemet — Szemért.

Regény.

Írta: Trollope A.
VIII. FEJEZET.

(27-ik folytatás.)

— De nagybátyja azt akarja, hogy ön más leányt szeressen.

— Izz nem fog neki sikerülni. Az egész világ se volna képes megváltoztatni szívemet, Kata. Ha ön nincs erről meggyőződve, akkor nem szeret engem annyira, mint én szeretem önt.

— Oh! Fred, ön tudja, hogy én szeretem önt. Bizom önben. Várni fogok, csak azt tudjam, hogy ön vissza fog térni hozzám. Én csupán látni kívánom önt.

Fred most egészen odahajolt hozzá és arcaik csaknem érinték egymást. Bár Kata elválásról beszélt, mégis a menyországban érezte magát. Képes volt reggeltől estig rá gondolni anélkül, hogy a nap csak egy órával is hosszúraak tűnt volna fel előtte. Vissza tudta idézni emlékébe szerelmi esküinek minden szavát és érezni tudta emlékezetből karjának érintését dereka körül. A közelét kimondhatatlanul gyönyörteljes volt s midőn Fred megcsókolta, bár ugy tett, mintha el akarná őt távolítani, mégis egy egész menyországot érzett ezen ölelésben.

— És most Isten velünk. Egy csókot, szerelmem.

— Nem.

— Egy csókot sem adsz bucsuzól, mielőtt távoznám?

— Nem mondtam én hogy távozzék. Oh! Fred! Ime, itt a csók. Isten veled egyetlen szerelmem! Eljősz hétfőn.

— Igen — hétfőn.

— És ismét négy órát fogsz tölteni csónakodban és nálunk csak négy percet. Oh! jól ismerlek!

De Fred eltávozott, a nélkül, hogy a vádra felelt volna.

— Mi marad számunkra Kata, ha megcsalna bennünket? kérdé ugyanazon este Mrs. O'Hara.

— A halál. De bizonyos vagyok felőle, hogy nem fog megcsalni.

Mielőtt Neville Liscannor felé ment, hol egylovas fogata várt rá, néhány komoly kérdést intézett önmagához kalandja felől. Micsod annak a vége? Nem cselekedett-e megfontolatlanul. Ki kell jelentenünk mentességére, hogy eszébe se jutott árulónak lenni a leány ellen. Sokkal jobban szerette, hogysem ily gondolata támadhatott volna. Igazán szerette őt — soha talán szerelme nem volt oly mély, mint az ifju leányé. Neki sok mindenfélére volt gondja, Katának nem volt több egyetlen gondolatánál. Csaknem istennek tekinté az ifjut. Fred szemében ő csak a legkedvesebb leány volt, a kit valaha látott és ezenkívül azon különös érdemmel bírt, hogy egészen az övé volt. Soha más férfi nem érintette kezét, nem szívta be édes leheletét. Nem volt e ily szerelem százszor édesebb, mint más leányé, a ki évek óta táncsteremből táncsterembe s egyik hűségi eskütől a másikhoz vándorolt? A kaland nagyon érdekes volt. De mi lesz a vége? Nagybátyja még tíz évig is élhet és nincs szive hozzá — sőt bátorsága sincs — bemutatni őt nagybátyjának mint jegyesét.

Midőn ez este hazaért Ennisbe, lakásán egy táviratot talált nagynénjétől, Lady Scroovopétól.

„Nagybátyja beteg; attól félnek, hogy betegsége veszélyes. Egyetlen vágya önt még egyszer láthatni. Kérem, jöjjön haza haladék nélkül.”

Másnap korán reggel elindult Dublinba, de még mielőtt az éjjel lefeküdt volna, nem csupán levelet irt O'Hara Katának, hanem nagynénje sürgönyét is mellékelte. Érezte, hogy bár nagybátyja veszélyes betegsége őt elutazni kényszeríté, volt e hirben valami, a mi örömet fog okozni az Ardkill Cottage lakóiban. Midőn a levelet a távirattal együtt elküldte, kétségkívül el volt határozva magában, hogy nőül veszi O'Hara Katát, mielőtt szabad emberré lesz.

IX. FEJEZET.

Neville Fred visszatér a Scroope kastélyba.

Talán nem csupán az öreg lord betegsége volt oka annak, hogy a jövendőbeli örökös hazahívták. A lord beteg volt; annyira beteg, hogy végét közeledni érzé, de betegségét főleg azon hírek okozták, melyet lady Quin legutóbbi levele tartalmazott.

„Nagyon sajnálnám” — így irt lady Mary — „ha kellemetlenséget vagy ok nélküli fájdalmat szenvednek önnek vagy Scroope lordnak, de kötetességemnek tartom tudatni önnel, hogy a vidéken általánosan el van terjedve azon meggyőződés, hogy Neville ur nőül fogja venni O'Hara kisasszonyt — ha már a dolog eddig is meg nem történt.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

H i r d e t é s e k.

Minden kedden és szombaton
friss
bécsi tormás-virstli
kapható (663-32)
Schnitzler L.-nél
Nagybecskerek.

Két utczai lakás
a Zápolya-utca 1-ső számú házban
november 1-től, esetleg azonnal
kiadó.
Bővebbet a tulajdonosnál. (631-8)
47275. szám 1893. (667-31)

Pályázati hirdetmény.
Torontálvármegye tekintetes törvényhatósági bizottsága által 1893. évi június hó 30-án tartott rendkívüli közgyűlésben 976/25466. kgy. sz. határozattal ujonnan rendszeresített s a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium által is f. évi október hó 2-án kelt 82907. számú nagybecsü leiratával jóváhagyott, egyenként 1320 frt évi fizetés és 260 forint lakbér illetmény élvezetével egybekötött két megyei aljegyzői állásra pályázat nyitattik, megjegyezvén, hogy az állások addig is, míg azok a törvény értelmében rendszeresen be fognak tölteni, a vármegye főispánja által pályázók közül helyettesítés útján fognak betölteni.
Miért is felhivatnak mindazok, kik az 1883. évi I. tezikben körülírt képesítéssel bírnak s a fenti állásokra pályázni óhajtának, miszerint képesítésük, eddigi alkalmaztatásuk és nyelvismereteiket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket To-

rontálvármegye ezidőszerinti főispánja, méltóságos Rónay Jenő kir. tanácsos urhoz folyó évi november hó 26-ig annál is inkább terjesszék be, mert a később beérkezendő kérvények figyelembe véteteni nem fognak.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi október hó 26 án.

Daniel László, alispán.
(Utánnomás nem díjaztatik.)

489. B. v. k. szám 1893. (668-1.1)

Arverési hirdetmény.
Közhirre tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszéknek 1893. évi 8820 polg. számú végzésével megkezesett tekintetes nagybecskereki kir. járásbiróságnak 1893. évi 8605. polg. sz. alatt kelt végzése folytán Bugár Gligor román-écskai lakos mint végrehajtató részére, Bugár férj. Szarár Pétra és Bugár szül. Bugár Mária végrehajtást szenvedő német-écskai lakosoknál 65 frt tőke és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1893. évi szeptember hó 5-én lefoglalt és 328 frtra becsült lovak, kocsik és 1 nagy szelelő rosta, 1 asztal mohar széna, buza, tűzifa és szobabutorokból álló ingóknak német-écskán végrehajtást szenvedők lakásán bírói árverésen készpénzfizetése mellett leendő eladása 1893. évi november hó 12-ik napjának délelőtti 9 órára tűzített ki, a folyó évi 8986. polgári számú járásbirósági végzés folytán.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegy-

zökönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. tcz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi október hó 25 én.

Risztó Péter,
kir. bir. végrehajtó.

14523. ki. sz. 1893. (664-3.2)

Hirdetmény.

Alólírott részéről ezennel közzététetik, miszerint a Zápolya-utca építési terv vonalának megállapítása tekintetéből eljáró állandó építési bizottság határozatával megállapított építési irányvonalakat Nagybecskerek város tanácsa is 1893. évi szeptember hó 11-én tartott ülésében 448. 12819. ki. 1893. számú határozatával elfogadta, mi által a hivatkozott utca építési irányvonala tényleg és végleg megállapítva lett.

Felhivatnak tehát mindazok, kiknek ezen szabályozási vonal ellen netán észrevételeik vagy kifogásaik vannak, miként jelen hirdetmény közzétételétől számított 15 nap alatt kifogásaikat a városi építési és szepitészeti szabályok értelmében írásban foglalva alólírott nál annyival is inkább beadják, minthogy ezen határidő eltelte után tett kifogásuk figyelembe véteteni nem fognak.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi október hó 15-én.

Krsztics János,
polgármester.

Foncière, Pesti biztosító-intézet.

(Alapított 1864-ben.)

Teljesen befizetett alaptőke 2.000,000 frt.

Tartaléktőkék, díjtartalékok és évi díjbevételek . 9.000,000 frt.

Összes biztosítéki alap tehát 11.000,000 forint.

Van szerencsénk a t. cz. közönséget ezennel értesíteni, miszerint nagybecskereki főügynökségünk eddigi képviselőjét, Oldal Antal urat, közös egyetértés mellett, a mai napon állásától felmentettük, nevezett fiókunk képviselőjét és vezetését pedig

Fuchs Sándor urra

biztuk.

Felkérjük ennél fogva, hogy nevezett főügynökségünket becses bizalmával ezentul is megtisztelni méltóztassék.

Budapest, 1893. évi október hó 1-én.

Foncière, Pesti biztosító-intézet.

Kochmeister. Schön.

A „Foncière, Pesti biztosító-intézet“ fenti hirdetésére vonatkozva, van szerencsém köztudomásra hozni, hogy a nevezett hazai, régóta a legjobb hírnévnek örvendő intézet helybeli főügynökségének képviselőjét is, az előhaladott korszak követelményeihez mérten megfelelhessenek.

Kérem ennél fogva a tisztelt közönséget, miszerint az intézet és ennek eddigi főügynöke iránt tanusított becses bizalmát részemre tovább fentartani és előforduló alkalommal

tűz-, jég-, szállitmány-, élet- és baleset-biztosítási

ügyleteivel engemet megbizni kegyeskedjék.

Az intézet országszerte fennálló jó híre biztosítékot nyújt t. czimnek az iránt, hogy ugy a díjak és egyéb feltételek megállapításában, valamint az előforduló káresetek rendezésében a t. cz. közönségre nézve lehető legmértányosabb elvek fognak mindig követetni.

Magamat t. czimmednek szives hajlamába ajánlván,

teljes tisztelettel

(661-3.2)

Fuchs Sándor.